

РЕШЕНИЕ

№ 18265

гр. С., 07.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 66 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕОРГИ ИЛ. АЛИПИЕВ**

при участието на секретаря **ГАЛИНА ХР. Х.**
като разгледа докладваното от **ГЕОРГИ ИЛ. АЛИПИЕВ** Гражданско дело № 20221110166970 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по предявени от „****“ АД против Т. А. Р. обективно кумулативно съединени установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 8 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. /за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи/ и чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 1 833, 09 лв. - главница за потребена вода от длъжника за имота му на адрес гр. С., ****, за период от 11.03.2016 г. до 11.02.2021 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение - 21.05.2021 г., до окончателното изплащане на вземането, както и сумата от 120, 50 лв. – мораторна лихва за периода от 11.04.2016 г. до 11.02.2021 г., за което е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 30.06.2021 г. по гр. д. № 28 589/2021 г. по описа на СРС, 66 състав. Претендира разноски.

Ищецът твърди, че ответникът е потребител на В и К услуги в процесния период на адрес: гр. С., ****, в качеството му на собственик на имота.

В срока по чл. 131 ГПК е подаден писмен отговор от ответника чрез особен процесуален представител. Оспорва да е налице облигационно отношение, както и че реално е доставяна питейна вода в твърдените количества. Позовава се на давност. Оспорва претенцията за мораторна лихва.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за

установено от фактическа и правна страна следното:

По иска по чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 198о, ал. 1 от Закона за водите в тежест на ищеца е да установи възникването на облигационно отношение между него и ответника по силата на което е престирали и за него е възникнало задължение за плащане на уговорената цена в претендирания размер.

По иска по чл. 86, ал.1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже възникването на главен дълг, изпадането на длъжника в забава и размера на обезщетението за забава.

При установяване на горните предпоставки, в тежест на ответника е да докаже погасяване на възникналите задължения.

Съгласно § 1, т. 2, б. "а" и б. "б" от допълнителните разпоредби на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги потребители по смисъла на закона са юридически или физически лица – собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят В и К услуги; респективно юридически или физически лица – собственици или ползватели на имоти в етажната собственост.

Предоставянето на ВиК услуги на потребителите срещу заплащане се осъществява от ВиК оператори, като в границите на една обособена територия само един оператор може да извършва тази дейност – арг. чл. 198о, ал. 1 и ал. 2 ЗВ. В настоящия случай е безспорно, че оператор на ВиК услуги на територията на гр. С. е ищцовото дружество. Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Наредба № 4/14.09.2004 г., получаването на услугите ВиК се осъществява при публично известни общи условия, предложени от оператора и одобрени от собственика (собствениците) на водоснабдителните и канализационните системи или от оправомощени от него (тях) лица и от съответния регулаторен орган. Тези общи условия се публикуват най-малко в един централен и в един местен всекидневник и влизат в сила в едномесечен срок от публикуването им в централния ежедневник (чл. 8, ал. 2 и ал. 3 от наредбата). В случая несъмнено е, че общите условия на ответното дружество са влезли в сила, доколкото са били публикувани и са одобрени с решение на ДКЕВР.

С оглед на гореизложената нормативна уредба е видно, че възникването на облигационно отношение, съответно и качеството потребител на водоснабдителните и канализационните услуги, е обусловено единствено от това кой е титуляр на правото на собственост или вещно право на ползване върху съответния водоснабден имот, т. е. облигационното отношение между водопреносното предприятие и титуляра на това право възниква с придобиването на правото на собственост или вещно право на ползване и се прекратява със загубването на същите.

Съдът намира, че от приетите по делото писмени доказателства следва да се приеме за установено, че през исковия период именно ответникът се

явява собственик, но на 1/7 ид. ч. от процесния имот. Видно от представената по делото от Служба по вписванията справка по персоналната партида на ответника за периода 01.01.1992г. – 04.05.2020г. се извежда, че на 09.11.1999г. е вписан в СлВП констативен нотариален акт по обстоятелствена проверка, като страни в справката са вписани като съсобственици ответницата Т. Р., както и Р. Р., М. Р., М. Р., С. Р., М. Р., А. С.ова. На 28.12.2018г. по отношение на притежаваната от ответника Т. А. Р. 1/7 ид.ч. от процесния имот, находящ се в гр. С., **** е наложена възбрана, като няма последващи вписвания в регистъра за прехвърляне на правото на собственост или учредяване на право на ползване от Р. в полза на друго лице.

Доказателствената съвкупност се допълва и от представената по делото декларация по чл. 14 ЗМДТ, представена от Столична Община, дирекция „Общински приходи“, от която е видно, че ответникът е декларирал, че притежава 1/7 ид.ч. от процесния недвижим имот, като е посочил придобивно основание давност и наследство.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № от 21.04.2005г. за воденето и съхраняването на имотния регистър, имотният регистър е система от данни за недвижимите имоти на територията на Република България, за тяхната индивидуализация, собствениците, носителите на други вещни права, ипотeki, възбрани и други права, предвидени в закон, а в ал.2 е уточнено, че имотният регистър показва състоянието на посочените в ал. 1 обстоятелства след последното вписване и дава възможност да се проследят хронологично промените във вписаните обстоятелства, както и вписаните актове. Съгласно чл. 80 ЗКИР актът се вписва, ако праводателят е вписан в имотния регистър като носител на правото, освен при придобиване на право по давност, а съгласно чл. 82, ал. 1 ЗКИР съдията по вписванията разпорежда да се извърши вписването, след като провери дали са спазени изискванията на закона, както и предвидената от закон форма на акта, с който се признава, учредява, прехвърля, изменя или прекратява вещното право. От изложените разпоредби следва, че представената по делото справка е годно доказателствено средство да установи притежанието на вещно право от ответника и основаната на това договорна обвързаност с ищцовото дружество. Ответникът не е направил конкретни оспорвания и не е представил доказателства за оборване на отразените в справката обстоятелства, нито е проведено насрещно доказване, че през процесния период притежаваното от него вещно право е било отчуждено. Ето защо съдът намира представената справка за достатъчно доказателство за принадлежността на правото на собственост за нуждите на настоящия процес, където правото на собственост се изследва доколкото е нужно да се установи презюмирана от закона облигационна връзка между страните, но не и установяване със сила на пресъдено нещо на конкретно придобивно основание. Това обуславя извод за наличие на качеството потребител на водоснабдителни и канализационни услуги на ответника в периода 11.03.2016 г. до 11.02.2021г., за имота му на адрес гр. С., ****, който следва да отговаря

до размера на квотата си в собствеността, т.е. за 1/7 от задълженията.

Предоставянето на ВиК услуги на потребителите срещу заплащане се осъществява от В. оператори, като в границите на една обособена територия само един оператор може да извършва тази дейност – арг. чл. 198о, ал. 1 и ал. 2 ЗВ. В настоящия случай е безспорно, че оператор на ВиК услуги на територията на гр. С. е ищцовото дружество.

Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Наредба № 14.09.2004г. получаването на ВиК услугите се осъществява при публично известни общи условия, предложени от оператора и одобрени от собственика (собствениците) на ВиК системи или от оправомощени от него (тях) лица и от съответния регулаторен орган. Тези общи условия се публикуват най-малко в един централен и в един местен всекидневник и влизат в сила в едномесечен срок от публикуването им в централния ежедневник (чл. 8, ал. 2 и ал. 3 от наредбата). Ищецът не е представил доказателства общите му условия да са влезли в сила, доколкото са били публикувани и са одобрени с решение на ДКЕВР, за да се извърши преценка съобразно нормата на чл. 8, ал. 4 от наредбата, която посочва, че в срок от 30 дни след влизането в сила на общите условия потребителите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат в съответното предприятие заявление, в което да предложат различни условия. В случая обаче не са релевирани подобни възражения, нито има данни, че ответникът е упражнил правото си да възрази срещу Общите условия. Следователно между страните по делото са били налице договорни отношения по продажба на водоснабдителни и канализационни услуги за питейно-битови нужди с включените в него права и задължения на страните, съгласно Наредба № от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на ВиК системи и Общите условия за процесния апартамент с клиентски № *** в периода 11.03.2016 г. до 11.02.2021г.

По отношение на количеството и цената на изразходваната вода през исковия период.

Съгласно чл. 32, ал. 1 от Наредба № 2004 г. количеството изразходвана вода от водоснабдителната система на оператора се измерва чрез монтираните на всяка водопроводно отклонение водомери, а за сгради етажна собственост - въз основа на измереното количество, отчетено по общия водомер на водопроводното отклонение за определен период от време, което се разпределя между отделните потребители въз основа на отчетите за същия период от време на всички индивидуални водомери след общия водомер, като първо се отчита общият водомер в присъствието на представител на потребителите, а след това се отчитат индивидуалните водомери - чл. 32, ал. 2 и 3 от Наредбата.

Съгласно чл. 32, ал. 4 от Наредбата, отчетените данни се установяват чрез отбелязване в карнет, заедно с датата на отчитане на общия водомер и на индивидуалните водомери и подписа на потребителя или негов представител, освен случаите на отчитане по електронен път.

Съгласно чл. 39, ал. 3 от същата Наредба, по изключение, разпределението на изразходваното количество вода и отчитането на отведената и пречистената вода се извършват съобразно броя на обитателите на жилищата. При липса на индивидуални водомери или неизправни такива, месечното количество изразходвана питейна вода се определя, както следва - по 6 куб. м. при топлофицирано жилище и по 5 куб. м. при нетоплофицирано жилище за всеки обитател (чл. 23, ал. 4 и ал. 5, т. 1 ОУ от 2006 г., респ. чл. 25, ал. 4 и ал. 8, т. 1 ОУ от 2016 г.).

Съгласно разпоредбата на чл. 22 ОУ от 2016 г., изразходваното количество питейна вода се отчита от водомер, монтиран на водопреносното отклонение от ВиК оператора и/или в имотите на потребителите. Отчитането на показанията на водомерите се извършва от служител на оператора на ВиК услуги в присъствието на потребителя или на негов представител, който с подписа си удостоверява съответствието на показанията с данните в отчета. При неосигуряване на представител, отчетът се подписва от свидетел, който може да бъде и длъжностно лице на ВиК оператора, като се посочват трите имена и адреса на свидетеля.

В производството е изслушано заключение на вещо лице по допусната, изготвена и приета съдебно-техническа експертиза, което съдът кредитира като обективно, ясно, пълно и безпристрастно. От заключението на вещото лице се установява, че през процесния период в имота, находящ се в гр. С., ****, клиентски № ***, са доставяни вода и ВиК услуги от ищцовото дружество. В допълнение се изяснява, че през претендирания в исковата молба период, количеството консумирана вода и ВиК услуги е определяно на база за 4-ма живущи, като отчитането се извършвало чрез водомер с № ***. От заключението на вещото лице по изготвената в производството съдебно - счетоводна експертиза (ССЧЕ), което съдът по реда на чл. 202 ГПК кредитира напълно, се установява, че стойността на предоставените през процесния период от ВиК услуги, от ищцовото дружество на ответника, възлиза в размер на 1833,09 лева – главница и 120.50 лв. лихва.

По направеното в срок правопогасяващо възражение на ответника за погасяване на претенциите по давност, съдът намира, че същото е основателно поради следните съображения.

Приложимата погасителна давност спрямо процесните вземания, които се явяват периодични такива, е тригодишна и тече за всяко отделно вземане, считано от падежа на същото, който за дължимите месечни суми е 30 дневен след изтичане на периода, за който се отнасят. Предвид това следва да се приеме, че към датата на подаването на заявление за издаване на заповед за

изпълнение по [чл. 410 ГПК](#), от която дата установителният иск се счита предявен – арг. [чл. 422, ал. 1 ГПК](#) и [чл. 116, б. "б" ЗЗД](#) – 21.05.2021г., е изтекла тригодишната погасителна давност спрямо месечните вземания, претендирани за периода от 11.03.2016г. до 21.05.2018г. включително. Съобразно изложеното претенцията срещу ответника за потребена вода при съобразяване заключението на съдебно-счетоводната експертиза, следва да бъде уважена за периода 22.05.2018г. до 11.02.2021г. за сумата 646,69 лева.

При съобразяване на изводите по-горе, че ответникът следва да отговаря за 1/7 част от задълженията за имота съдът намира, че дължимата от ответника сума за процесния период за потребени ВиК услуги, възлиза на 92,38 лева, като за разликата до пълно предявения размер от 1833,09 лв. искът следва да се отхвърли, като недоказан и погасен по давност.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Основателността на иска за законна лихва предпоставя наличие на главен дълг и забава в погасяването му. По делото се установи наличието на главен дълг. Съгласно клаузата на чл. 44 ОУ от 2016 г., при неизпълнение в срок на задължението за плащане на ползваните услуги, потребителят дължи на В. оператора обезщетение в размер на законната лихва, считано от първия ден след настъпване на падежа. Дължимите лихви, изчислени при съобразяване изводите на ССЧЕ и по реда на чл. 162 ГПК върху уважените главниците от падежа на всяка една от тях, за периода 22.05.2018г. до 11.02.2021г., са в общ размер на 68,44 лева, от която ответникът отговаря за 1/7, а именно за сумата 9,78 лева до която акцесорната претенция следва да се уважи и да се отхвърли до пълния предявен размер – 120,50 лева.

На ищеца следва да се присъди и законна лихва върху уважената главница от датата на подаване на заявлението по [чл. 410 ГПК](#) – 21.05.2021г. до
о к о н ч а т е л н о т о
п л а щ а н е .

По разноските

При този изход на делото право на разноски има ищеца, съобразно уважената и отхвърлената част от претенциите.

В съответствие със задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ВКС, ОСГТК, т. 12, съдът следва да се произнесе и по разпределението на отговорността за разноски в заповедното и исковото производство. На ищеца за исковия процес следва да бъде присъдена сумата 61,67 лева (при уважена претенция в размер на 5.23%) – от претендираните 84,25 лева разноски за държавна такса, 500 лева депозит за експертиза, 495 лева депозит за особен представител и 100 лева възнаграждение за юрисконсулт, а за заповедното производство следва да бъде присъдена сумата 4,55 лева – разноски за държавна такса и възнаграждение за юрисконсулт.

Ответникът е защитаван от назначен по делото особен представител, поради което разноски не му се следват.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 422 ГПК, че Т. А. Р., ЕГН *****, с адрес: гр. С., **** **ДЪЛЖИ НА** "****" АД ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С., бул. "****", на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 198о, ал. 1 ЗВ сумата **92,38 лева**, представляваща неизплатена сума за потребена вода през периода от 22.05.2018г. до 11.02.2021г., ведно със законната лихва, считано от 21.05.2021г. до изплащане на вземането, сумата **9,78 лева**, представляваща мораторна лихва за периода от 22.05.2018г. до 11.02.2021г., които суми касаят водоснабден имот, находящ се в гр. С., ****, и за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение от 30.06.2021г. по ч.гр.д. № 28589/2021г. по описа на СРС, 66 състав., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за цената на потребена вода до пълния предявен размер от 1833,09 лева, както и иска за мораторна лихва до пълния предявен размер от 120,50 лева.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Т. А. Р., ЕГН *****, с адрес: гр. С., **** **ДА ЗАПЛАТИ** на "****" АД ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С., бул. "****" сумата **61,67 лева** – разноски за исково производство и сумата **4,55 лева** – разноски за заповедно производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____